

ДЕЯКІ АСПЕКТИ НАДАННЯ ЧЕРГОВОЇ ВІДПУСТКИ ЖІНКАМ РЯДОВОГО І НАЧАЛЬНИЦЬКОГО СКЛАДУ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Практично підтверджені євроінтеграційні прагнення українського народу примушують відповідальні органи державної влади спрямовувати вектор своєї активності у напрямку приведення національного законодавства у відповідність до міжнародних стандартів. Особливого значення цей процес набуває у сфері подолання окремих аспектів гендерної нерівності у нашій країні, коріння яких лежить у застарілості частини нормативно-правових актів і невідповідність їх умовам сучасного розвитку суспільних відносин. Відсутність чітко закріпленого механізму тлумачення складних для розуміння норм права, а також нормативно закріпленої сукупності правил подолання негативних явищ правозастосування (прогалини, колізії тощо) обумовлює очевидну актуальність даного дослідження.

На практиці трапляються випадки, коли жінка (яка є особою рядового або начальницького складу ОВС) приступивши до виконання своїх службових обов'язків після відпустки по догляду за дитиною і пропрацювавши нетривалий час (декілька тижнів з початку року), подає рапорт на надання чергової відпустки у поточному році. Використавши своє право на це, подає рапорт на надання відпустки по догляду за дитиною до досягненню нею шестирічного віку або відпустки по догляду за дитиною до досягнення нею трьохрічного віку, як особа яка фактично доглядає за дитиною (наприклад, баба дитини). Цілком логічно постає питання законності надання повної тривалості чергової відпустки за поточний робочий рік, адже відпрацювати за нього вона не зможе.

Відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 9 Закону України «Про відпустки» до стажу роботи, що дає право на щорічну основну відпустку (стаття 6 цього Закону), зараховуються час, коли працівник фактично не працював, але за ним зберігалось місце роботи (посада) і йому виплачувалася допомога по державному соціальному страхуванню, за винятком частково оплачуваної відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку. Фактично мова йде про надання відпустки пропорційно відпрацьованому часу в робочому році. Зазначена стаття є відсилочною до статті 6 цього ж Закону, яка визначає тривалість щорічної основної відпустки. Частина 10 статті 6 Закону України «Про відпустки» встановлює, що положення цієї статті щодо

тривалості щорічної основної відпустки не поширюються на працівників, тривалість відпустки яким установлюється іншими актами законодавства, проте тривалість їх відпустки не може бути меншою за передбачену частинами першою, сьомою і восьмою цієї статті.

Порядок надання відпусток особам рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ регламентується розділом VI «Відпустки» Положенням про проходження служби рядовим і начальницьким складом органів внутрішніх справ (далі - Положення).

Відповідно до п. 51 Положення тривалість відпустки осіб рядового і начальницького складу визначається залежно від вислуги років (у календарному обчисленні), обчисленої в порядку, передбаченому для призначення пенсій працівникам органів внутрішніх справ, і передбачається тим, які мають вислугу: менше 10 років - 30 днів щорічно; від 10 до 15 років - 35 днів щорічно; від 15 до 20 років - 40 днів щорічно; від 20 років і більше - 45 днів щорічно.

Отже, для осіб рядового і начальницького складу тривалість щорічної відпустки визначається залежно від вислуги років обчисленої відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», а не стажу роботи. Норми п. 3 ч. 1 ст. 9 Закону України «Про відпустки» не можуть братись до уваги при визначенні тривалості щорічної відпустки для жінок рядового і начальницького складу ОВС, оскільки ці відносини врегульовані Положенням.

Однак Положення також містить загальну норму, яка визначає тривалість відпустки пропорційно відпрацьованому часу в робочому році. Так, п. 49 Положення визначено, що при наданні чергової та додаткової відпусток їх тривалість визначається діленням повного розміру кожної із відпусток на дванадцять і множенням на число повних місяців служби. Судова практика застосовує цю норму для визначення грошової компенсації за невикористану відпустку при звільненні з ОВС. Вважаємо, що зазначена норма не узгоджується із нормами Положення стосовно відпусток тривалістю 30 і 35 днів і відсутності права на їх поділ. Єдиним випадком, коли дозволяється визначати тривалість чергової відпустки пропорційно відпрацьованому часу є відпустка на першому році служби (п. 53 Положення).

На підставі вищевикладеного, вважаємо, що тривалість щорічної відпустки для жінок (які мають спеціальне звання рядового або начальницького складу ОВС) після виходу із відпустки по догляду за дитиною із подальшим використанням свого права на відпустку по догляду за дитиною до досягненню нею шестирічного віку або використання нею права на

відпустку по догляду за дитиною, як особи яка фактично доглядає за дитиною (наприклад, баба) визначається відповідно до п. 51 Положення.

Коваленко, І.М. Деякі аспекти надання чергової відпустки жінкам рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ [Текст] / І.М. Коваленко // Актуальні проблеми юридичної науки на шляху сучасної розбудови держави і суспільства : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, м. Суми, 5-7 червня 2014 р. / Ред.кол.: В.С. Венедіктов, А.М. Куліш, М.М. Бурбика; За ред.: В.С. Венедіктова, А.М. Куліша. - Суми : СумДУ, 2014. - С. 176-178.